

25 වන පිටුවේ

“කෙල්ලක් අපේ ගමේම නිසා ටික දවසක් යනකොට අපේ සම්බන්ධය ගෙවල් දෙකෙන්ම දැන ගත්තා. ඒත් දෙපැත්තෙන්ම අකැමැති වුණේ නෑ. ගෙවල් දෙකේම කැමැත්ත පිට කසාද බැඳිනින හඳුනාගත් බලලා තිබුණේ. එහෙම යනකොට කෙල්ල වෙත කොල්ලෙක් එක්ක සම්බන්ධයක් පටන්ගෙන කියලා මට ආරංචි වුණා. මට ඉවසුම් නැතිව ගියා. එතකොටත් එයා ටෙක් එකකට යනවා. ඒකටත් වියදුම් කළේ මමයි. යාළුවො කියනවට දවසක් මම හොරෙන් ගිහින් ටෙක් එක ප්‍රභ රැකගෙන ඉඳලා අලුත් පෝඩුව අතටම අල්ල ගත්තා. දෙන්නට කියන්න තියෙන දේවල් කියලා මම ආවා. එදා විලිවෙනකම් යාළුවෙක් එක්ක බිච්චා. ඊට පසුවෙනිදත් උදේ ඉඳලා බිච්චා. ගංජා, පෙති සේරම ගෙන්නගෙන බිච්චා. මැරෙන්නම තමයි බිච්චේ. ඒත් මැරුණේ නෑ. දවසින්, දවස මතට ඇබ්බැහි වුණා. අන්තිමේ මත් වෙනවා කිව්වොත් බැටරි වතුර හරි බොන තැනට පත් වුණා...”

“දවසක් පිට වත්තකට ගිහින් යාළුවොත් එක්ක සෙට් වෙලා ඉන්නකොට එකෙක් කුඩු ටිකක් ඊයම් කොලයකට දාලා රත් කරලා නහයට අඳිනවා මම දැක්කා. ඒකට මටත් ආස තිබුණා. මම ඒ කොල්ලගෙන් ඉල්ලන සුනංගුවට ඊයම් කොලය මගේ නහයට ප්‍රං කළා. මම හොඳ තුස්මක් අරගෙන ඉහළට ඇද්දා. නාස් පුඩු දවාගෙන ගිහින් ඉහ මොළත් රත් වුණා. ටික වෙලාවක් යනකොට සියලු දේවල් අමතක වෙලා අමුතු ශීලින් එකක් දැනුණා. මම ඒ ශීලින් එකට කැමැති වුණා. අරක්කු, පෙති, ගුලි සේරම නතර කරලා හෙරොයින් බොන්න පටන් ගත්තා. අපි දන්න විදිනට එතකොට අපේ ගමටම හිටියේ කුඩු බොන අය හයදෙනයි. මම බොන්න ගත්තට පස්සේ මාත් එක්ක හිටිය සේරම කොල්ලො කුඩු බොන්න ගත්තා...”

“ඉර මුදුන් වෙනකොට කුඩු පැකට් තුන, හතරක් අරගෙන ඇඳු කාණුවක්, පිරිවිනියක මුල්ලකට ගිහින් ඇඳිරි වැටෙනකම් කුඩු බිච්චා. කුඩු බොන්න පටන් අරගෙන අවුරුද්දක් විතර යන කොට මගේ බැංකු පොතේ තිබුණු සල්ලි වාෂ්ප වුණා වගේ වුණා. කාර් එක

විකුණලා බයික් එකක් අරගෙන ඉතිරි සල්ලි බැංකු පොතේ දාගෙන හිටියා. මාසයක් දෙකක් යනකොට ඒ සල්ලිත් ඉවර වුණා. අතේ තිබුණු ටොන් එකත් විකුණලා කුඩු බිච්චා. අතේ සතේ නැති වෙනකම් කුඩු බිච්චා. ඒත් මම කුඩු බොන විත්තිය ගෙදරට දැනලා තිබුණේ නෑ. ගෙදර පාවිච්චි නොකරන අලුත් විදුලි උපකරණ අරගෙන ගිහින් විකුණලා සල්ලි ගත්තා. ඒ දේවල් අරගෙන ගියාට ගෙදර අයට දැනුණේ නෑ. ඒ බඩුත් ඉවර වෙනකොට තාත්තාගේ සල්ලි මිට්ටලින් පන්දාගේ කොළ දෙක, තුන අදින්න පටන් ගත්තා. සල්ලි අඩු වෙනකොට තාත්තා වට පිටින් මා ගැන හොයන්න ගත්තා. සතියක්, දෙකක් යනකොට මම කුඩු ගන්න නැත්, අපි කුඩු බොන තැන් සේරම තාත්තා හොයාගෙන තිබුණා. ඒත් මට බැන්නෙ,

ගැනුවේ නෑ. අම්මටත් හොරෙන් මට කතා කරලා ආදරෙන් කුඩුවලට ඇබ්බැහිවීමේ ආදිනව පැහැදිලි කරලා දුන්නා. ඒත් තාත්තා කියන කිසිම දෙයක් මට තේරුණේ නෑ. මගේ හිත ඉල්ලුවේ මත් කුඩුම විතරයි...”

“තාත්තාගේ ගැක්ට්ටියෙවත් වැඩ කරන්න හිත දුන්නේ නෑ. අතපය වෙහෙසලා රස්සාවක් කරන්න නම් කුඩු බොන්නම ඕනා. කුඩු බිලා වැඩ කරන්න කිසිම ආයතනයක රස්සාවක් දෙන්නේ නෑ. කුඩු බිලා කරන්න පුළුවන් එකම රස්සාව කුලී වැඩ. අන්තිමේ අපි යාළුවො සෙට් එකම කොළඹ පොඬි එකකට යනවා කියලා ගෙවල්වලට බොරු කියලා ඇවිත් බිල්බින්නට කොන්ක්‍රීට් දාන්නත් ගියා. බත් පැකට් එකයි, කුඩු පැකට් එකයි දෙනවා. හවසට යනකොට රූපියල් පන්සියක් දුන්නා. ඒ පොඬි එක හරි ගියේ නෑ. ඊට පස්සේ අපි පොඬි, පොඬි රොබර් ගහන්න පටන් ගත්තා. මුලින්ම ගැනුන්ගේ වේන් කැඩුවා. සතියට වේන් තුන, හතර කැඩුවා. වැඩියෙන් සල්ලි හම්බ වෙච්ච දවසට හොඳට කුඩු බිලා රූට නයිට් ක්ලබ් බැහැලා කෙල්ලෙක් එක්ක ආනල් ගත්තා. වේන් කඩන වැඩේ රස වැටෙනකොට වෙන, වෙන රොබර් ගහන්න පටන් ගත්තා. මංකොල්ල කළා. අපේ අත්වල හොඳට සල්ලි ගැවසෙන්න

ගත්තා. අපේ වැඩවලට හොඳ බයික් ගත්තා. පාරි දැමීමා හම්බ කරන සල්ලි වියදුම් කළා. ඔහොම යනකොට අපි කුඩු ගන්න පොට් එකක අක්කා කෙනෙක් මට සෙට් වුණා. මිනිහා දාලා ගිය ගැනියෙක්. පස්සේ මම මාස ගානක් ඒ අක්කලාගේ ගෙදර නතර වෙලා හිටියා. අක්කගේ කුඩුත් බස්නස් කළා. මගේ යාළුවන් දාලා අපේ ගමෙන් කුඩු විකුණුවා. පිට පළාත් වලට කුඩු සීල් කළා...”

“නැවත යහපත් මඟට හැරෙන්න බැර විදිනටම නරක පාරට වැටුණා. ඇති වෙන්න කුඩු බිච්චා. බලා හිටිද්දී අපි සෙට් එකම හින් වුණා. හකු බැහැලා, ඇස් ගිලිලා විරූපී වුණා. අපිව දකිනකොට ගමේ මිනිස්සු කම්මලට අත ගහගෙන ‘අපේ අපොයි මේ දුරුවන්ට මොනව වෙලාද.. කියලා අහන්න පටන් ගත්තා. අපේ අම්මා මාව වෛද්‍යවරු ප්‍රභට අරගෙන යන්න හැදූ වාර අනන්තයි. ඒත් තාත්තා මොනවත් කිව්වේ නෑ. ඇඟ කෙට්ටු වෙන්නෙ කුඩු බොන නිසා කියලා තාත්තා දැනගෙන හිටියා. ඒත් අම්මා මම කුඩු බොන විත්තිය දැනගෙන හිටියේ නෑ. අම්මටත් නොකියා තාත්තා මා ගැන හිතලා දුක් වෙන විත්තියත් මට තේරුණා. ඒත් මට කුඩුවලින් ගැලවෙන්න බැරි වුණා. කුඩු බොන්න පටන් ගත්ත දවසේ ඉඳලා එකම දවසක්වත් කුඩු නොබී හිටියේ නෑ. උණක්, හෙම්බිරිස්සාවක් හැදුනත් බෙහෙත් වෙනුවට බිච්චේ කුඩු. අන්තිමේදී මම කුඩු බොන විත්තිය තාත්තා අම්මට කියලා තිබුණා. එදා තමයි අපේ අම්මා ජීවිතේ වැඩියෙන්ම අඩපු දවස. අඩලා... අඩලා... ක්ලාන්තෙ දැමීමා. එදා නම් මට ජීවිතේ එපාම වුණා. කඹයක් අරගෙන වත්ත පහළ ගහකට නැඟලා එල්ලෙන්න හදනකොට තාත්තා දැකලා ඇවිත් බේර ගත්තා. ඊට පස්සේ තමයි තාත්තා මේ පන්සල හොයාගෙන මාව අරගෙන ආවේ..

තාත්තා මාව බොරු කියලා එක්කරගෙන ආවේ නෑ. ඇත්තම කියලා ජීවිතේ හදාගෙන වරෙං කියලා තමයි මාව මෙතැනට ගෙනත් දැමීමේ. මමත් ආවේ කැමැත්තෙන්. දැන් මගේ කරුමෙ ගෙව්ලා ඉවරයි. මන්දවිය ඇහැරවත් දකින්න කැමති නෑ. නැවත ජීවිතේ වසන තුරාවට

ඒ ජරාව නම් ජීවිතේට ප්‍රං කර ගන්නෙ නෑ. මෙතැනිං ගිහින් තාත්තා එක්ක එකතු වෙලා බස්නස් එක දියුණු කරගෙන පාඩුවේ ගෙදරට වෙලා ඉන්නවා. නරක ඇසුරට වැටුණොත් අපි කොච්චර හොඳ වුණත් වැඩක් නෑ. ඒ වගේම මගේ අම්මා හැර වෙන කිසිම ගැනියෙක්ව මම විශ්වාස කරන්නෙ නෑ. විශ්වාසයක් නැතිව කාටවත් ආදරය කරන්න බෑ. හිතේ ආදරයක් ඇති වෙන්නෙ නැතිව කසාදයක් බැඳින්නත් බෑ. ඒ නිසා මම කිසිම දවසක කසාද බැඳින්නෙ නෑ...”

ධම්මි සුගත්ව අනහැර යෑමත් සමඟ ලේමයේ විරහව දරාගැනීමට නොහැකිව සුගත් මත්පැන්වලට ඇබ්බැහි වී විනාශ වී යන අයුරු ගොළු හදවත නවකතාවෙන් කියවා ඇත. ඒ ප්‍රබන්ධයකි. ලොකුගේ කතාව සැබෑ ජීවන වෘතාන්තයකි. එහෙයින් වංක කෙල්ලෙක් අනහැර ගිය පමණින් කොල්ලෙක් මත්පැන්වලට, මන්දවියවලට ඇබ්බැහි වන්නේ නම් ඒ ඔහු විසින් පිරිමි ජාතියටම කරන නිග්‍රහයකි. එවැනි ගැහැනියක් තම ජීවිතයෙන් අන්වීම ගැන ඔහු සතුටු විය යුතුය. එමෙන්ම මත්පැන්වලට, මන්දවියවලට ඇබ්බැහි වී සිටින බොහෝ අය අවසානයේ පවසා සිටින්නේ මතට වැටුණේ කෙල්ල නිසා... යාළුවො නිසා... කියාය. ඒ ඔවුන් නිදහසට හදාගත් හේතු පාඨයකි. කෙනෙක් දුන් පමණින්, හිතට වේදනාවක් ආ පමණින් කිසිවකු මතට ඇබ්බැහි වන්නේ නැත. ඕනෑම කෙනෙකු මතට ඇබ්බැහි වන්නේ සිය කැමැත්ත නිසාය.

තවමත් කිස්වැනි විදේ පසු වන ලොකු යථාර්ථය තේරුම් ගෙන ජීවන ගමන ගියහොත් ඔහුට වරදින් හැර, විඳවන්නේ ඔහු ඉදිරියේ ‘පිරිසිදුකම ලන්සු තබා වෙන උණුසුමකට කෑදර වූ වංක ලේමවන්තියයි.

RESIDENTIAL DESIGNS, PERMITS DRAWINGS

RANJ DESIGN & DRAFTING SERVICES

RANJITH WANNINAYAKE

- FREE ADVICES
- PLANS-SINGLE/DOUBLE STOREY/ EXTENSIONS/DECKS/CARPORTS
- PLANNING PERMIT DRAWINGS
- BUILDING PERMIT DRAWINGS

REGISTERED Building Practitioner

3/19 Balmain Court, Lalor 3075
Tel: 0430 066 241 Email: designrake@gmail.com

මහාචාර්යතුමාගේ දැණුම

පරීක්ෂමට මාව ගෙනියනවා.මම ගණිතය පිලිබඳ මහාචාර්ය කෙනෙක්. මහාචාර්යතුමා ඇඟල පදවන්නට කීය. හොඳයි සර් අත් දෙකේ ඇඟලි කියක් තියෙනවද? ඇඟල පදවන්නා විමසීය. ගොන් පුශ්න අහන්න එපා මිනිහො අත් දෙකේ ඇඟලි දනයනෙ මහාචාර්යතුමා කීවේය. එතකොට අත් දනයන? ඇඟල පදවන්නා යළි ඇසීය මොන කරදරයක් ද සීයයිනෙ මීයි. තමුසෙට් ඕකවත් තේරෙන්නෙ නැද්ද? මහාචාර්යතුමා කේන්තියෙන් කීවේය. ඇඟල පදවන්නා කොක් හඬලා සිනාසුනි.

ඔහු සිනා උනේ ඇයි.